



Marszałek Województwa Łódzkiego

al. Piłsudskiego 8, 90-051 Łódź, tel. /+48/ 42 663 35 30, fax /+48/ 663 35 32
sekretariat.sr@lodzkie.pl, www.lodzkie.pl

Łódź, dnia 29 sierpnia 2022 roku

ŚRIII.7222.240.2021.AT

DECYZJA

odmawiająca wydania pozwolenia zintegrowanego

Na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, 183 ust. 1, art. 186 ust. 1 pkt 1 i 3, art. 201 ust. 1, art. 204 ust. 1, art. 218 pkt 1 oraz art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021 r. poz. 1973 z późn. zm.), zwanej dalej w skrócie ustawą Poś oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021, poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej w skrócie: k.p.a., w związku z § 2 ust. 1 pkt 51 lit b) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839, z późn. zm.) oraz ust. 6 pkt 8 lit. a) Załącznika do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169) po rozpoznaniu wniosku Pani Magdaleny Koussan z dnia 25.09.2019 r. w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do chowu lub hodowli drobiu o więcej niż 40 000 stanowisk dla drobiu na dz. nr ewid.: 206, 207, 208, 209, obręb Sobota, gmina Bielawy, powiat łowicki, województwo łódzkie – zwane dalej w skrócie pozwoleniem zintegrowanym:

odmawiam wydania pozwolenia zintegrowanego.

UZASADNIENIE

W dniu 25.09.2019 r. wpłynął wniosek Pani Magdaleny Koussan w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do chowu lub hodowli drobiu o więcej niż 40 000 stanowisk dla drobiu na dz. nr ewid.: 206, 207, 208, 209, obręb Sobota, gmina Bielawy, powiat łowicki, województwo łódzkie. Ww. wniosek został wpisany do publicznie dostępnego wykazu danych w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz w ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 z późn. zm.) zwana dalej w skrócie: ustawą ooś – karta informacyjna nr 118/2019.

Pismem tutejszego urzędu z dnia 09.10.2019 r., znak: RŚVI.7222.82.2019.OS oraz e-mailem z dnia 10.10.2019 r. – przesłano zapis elektroniczny wniosku z dnia 25.09.2019 r. do ówczesnego Ministerstwa Środowiska wypełniając wymóg art. 209 ust. 1 ustawy Poś. W związku występującymi brakami w ww. wniosku – wezwano o uzupełnienie braków pismem tutejszego organu z dnia 05.12.2019 r., znak: RŚVI.7222.82.2019.OS.

W dniu 08.01.2020 r. wpłynęło do tutejszego urzędu uzupełnienie ww. wniosku z dnia 19.12.2019 r. W wyniku analizy wniosku i jego uzupełnienia ustalono, że wniosek nadal obciążony jest brakami, które zostały wskazane w wezwaniu tutejszego urzędu z dnia 17.09.2020 r., znak: RŚVI.7222.82.2019.KZ, skierowanym do Wnioskodawcy. Jednocześnie w celu wykonania obowiązków informacyjnych wynikających

z art. 36 k.p.a. tutejszy organ dnia 21.09.2020 r. wydał postanowienie z dnia 21.09.2020 r., znak: RŚVI.7222.82.2019.KZ, informujące, że ww. wniosek zostanie załatwiony z przekroczeniem ustawowego terminu oraz wyznaczono nowy przewidywany termin załatwienia sprawy.

Pismem z dnia 06.10.2020 r. Wnioskodawca uzupełnił częściowo ww. wniosek z dnia 25.09.2019 r. Dnia 07.01.2021 r. wydano postanowienie z dnia 07.01.2020 r., znak: RŚVI.7222.82.2019.KZ, zawiadamiające, że ze względu na skomplikowany charakter sprawy, zaistniałą sytuację epidemiczną oraz konieczność zapoznania się z przesłanym uzupełnieniem ww. sprawa nie zostanie załatwiona w terminie i wyznaczono nowy przewidywany termin załatwienia sprawy. Co istotne w oparciu o dyspozycję art. 15zzzzzn¹ ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 1842 z późn. zm.), Marszałek Województwa Łódzkiego wydał zawiadomienie z dnia 22 grudnia 2020 r., znak: RŚVI.7222.126.2020.MM. Na jego mocy wstrzymano bieg terminów załatwienia spraw administracyjnych na okres od dnia 4 stycznia 2021 r. do dnia 2 lutego 2021 r. w postępowaniach prowadzonych przez tut. Organ na podstawie m.in. ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska we wszystkich wówczas toczących się sprawach dotyczących pozwoleń zintegrowanych. Znajduje to również odzwierciedlenie w zakresie oznaczenia ww. zawiadomienia znakiem sprawy: znak: RŚVI.7222.126.2020.MM – który pozostaje zgodny z JRWA, a jednocześnie odnosi się rodzajowo do wszystkich pozostających wówczas w UMWŁ w Łodzi w toku postępowań w sprawie wydania decyzji w przedmiocie pozwoleń zintegrowanych.

Następnie dnia 19.05.2021 r. wpłynęło do tutejszego urzędu ponaglenie z dnia 17.05.2021 r. na przewlekłe prowadzenie postępowania w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze jedynie częściowe uzupełnienie wniosku z dnia 25.09.2019 r. o wydanie pozwolenia zintegrowanego i występujące w nim braki, skierowano do Wnioskodawcy wezwanie tutejszego organu z dnia 26.05.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG. W związku z ww. wezwaniem wyznaczono nowy przewidywany termin załatwienia ww. sprawy postanowieniem z dnia 26.05.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG do 31.09.2021 r. Następnie przekazano ponaglenie do Ministerstwa Klimatu i Środowiska pismem z tutejszego organu z dnia 26.05.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG.

Pismem z dnia 27.05.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG wystąpiono do Wójta Gminy Bielawy o przesłanie do tutejszego urzędu, poświadczonego za zgodność z oryginałem: odpisu decyzji Wójta Gminy Bielawy z dnia 11.01.2016 r., znak: RPG.6220.1.2015 o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia „Budowa obiektów inwentarskich przeznaczonych do chowu brojlerów kurzych wraz z urządzeniami i infrastrukturą towarzyszącą” na dz. nr ewid.: 206, 207, 208, 209, obręb Sobota, gmina Bielawy, oraz odpisu decyzji przenoszących ww. decyzję oraz podanie informacji na temat statusu i mocy obowiązywania ww. decyzji.

Dnia 07.06.2021 r. do tutejszego urzędu wpłynęło postanowienie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 1 czerwca 2021 r., znak: DIŚ-III.415.19.2021.KJP, w którym ww. organ stwierdził, że Marszałek Województwa Łódzkiego nie dopuścił się przewlekłości w prowadzeniu postępowania w ww. sprawie.

Dnia 07.06.2021 r. do tutejszego urzędu wpłynęło również pismo z dnia 01.06.2021 r. jednego z pełnomocników Wnioskodawcy, w którym udzielono odpowiedzi na wezwanie tutejszego organu z dnia 26.05.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG, w zakresie punktów 1-4, które dotyczyły zapytania co do zakresu udzielonego pełnomocnictwa. Radca prawny działający w imieniu Wnioskodawcy udzielił odpowiedzi,

że przedłożone do akt sprawy pełnomocnictwo (złożone wraz z ww. ponagleniem) dotyczy umocowania do działania w imieniu Pani Magdaleny Koussan jedynie w kwestii procesowej złożonego ponaglenia.

Następnie 14.06.2021 r. do tutejszego organu wpłynęło pismo Wójta Gminy Bielawy z dnia 10.06.2021 r. udzielające odpowiedzi na pismo z dnia 27.05.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG w zakresie przesłania do tutejszego urzędu, poświadczonego za zgodność z oryginałem: odpisu decyzji Wójta Gminy Bielawy z dnia 11 stycznia 2016 r., znak: RPG.6220.1.2015 (oraz decyzji przenoszących).

Dnia 30.06.2021 r. do tutejszego urzędu wpłynęło niepodpisane podanie Pani Magdaleny Koussan z dnia 28 czerwca 2021 r., w którym zwrócono się do tutejszego organu o wydłużenie terminu uzupełnienia braków wskazanych w punktach od 5 do 33 ww. wezwania tutejszego urzędu z dnia 26.05.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG do 30 września 2021 r. Jednocześnie w ww. podaniu z dnia 28.06.2021 r. Wnioskodawca zawarł szereg ocen odnoszących się do toczącego się postępowania w ww. sprawie. W związku z powyższym tutejszy organ wezwał Wnioskodawcę pismem z dnia 06.07.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG o uzupełnienie braków formalnych, w szczególności poprzez podpisanie ww. podania oraz sprecyzowanie treści żądania. Jednocześnie w piśmie z dnia 06.07.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG tutejszy urząd poinformował Wnioskodawcę o regułach związanych z doręczeniem pism w przypadku ustanowienia w sprawie pełnomocnika przez Wnioskodawcę. Tutejszy organ w piśmie z dnia 06.07.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG wyjaśnił budzące wątpliwości Wnioskodawcy, kwestie związane z wezwaniem z dnia 26 maja 2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG.

Następnie dnia 07.07.2021 r. wpłynęła do tutejszego urzędu skarga z dnia 05.07.2021 r. na przewlekłość postępowania Marszałka Województwa Łódzkiego w ww. sprawie. Z kolei dnia 23.07.2021 r. do urzędu wpłynęła odpowiedź Wnioskodawcy z dnia 22.07.2021 r. na wezwanie tutejszego organu z dnia 6.07.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG.

Następnie przekazano skargę na przewlekłość do WSA w Łodzi odnosząc się do zarzutów zawartych w ww. skardze wraz z oryginałami akt sprawy zgromadzonych do dnia przekazania skargi – odpowiedź na skargę z dnia 07.08.2021 r. złożone do WSA w Łodzi 7.08.2021 r. Na dzień wydania niniejszej decyzji oryginały akt w ww. zakresie nie zostały zwrócone do tutejszego organu, wskutek zaskarżenia zapadłego w ww. sprawie wyroku .

Następnie tutejszy organ pismem z dnia 4 sierpnia 2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021 odpowiadając na pismo Pani Magdaleny Koussan z dnia 28 czerwca 2021 r. uzupełnione dnia 23.07.2021 r. wyraził zgodę na zmianę terminu uzupełnienia braków do 30 września 2021 r. Ww. pismo z dnia 4 sierpnia 2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG zostało doręczone pełnomocnikowi Wnioskodawcy dnia 17 sierpnia 2021 r. Z uwagi na nie przedłożenie uzupełnienia pismem z dnia 04.11.2021 r. tutejszy organ wyznaczył ostateczny termin złożenia uzupełnienia do 10.12.2021 r. – jednocześnie informując o treści art. 79a k.p.a. w kontekście występujących przesłanek uniemożliwiających obecnie wydanie decyzji zgodnie z wnioskiem strony. Ponadto poinformowano o możliwości złożenia wniosku o zawieszenie toczącego się postępowania zgodnie z art. 98 § 1 k.p.a.

W dniu 16.11.2021 r. do tutejszego organu wpłynęło pismo Pani Magdaleny Koussan z dnia 14.11.2021 r., w którym zawarto twierdzenia o braku jakiegokolwiek odpowiedzi przez tutejszy urząd na pismo Wnioskodawcy z dnia 28.06.2021 r. uzupełnione pismem z dnia 22.07.2021 r., wnoszące o wydłużenie terminu na uzupełnienie przez Wnioskodawcę braków. W związku z powyższym Pani M. Koussan w piśmie z dnia

14.11.2021 r. wniosła o ustosunkowanie się do ww. prośby o wydłużenie terminu przedłożenia uzupełnień oraz wniosła o przedłużenie terminu przedłożenia uzupełnień do końca lutego 2022 r., ze względu na zbliżający się okres świąteczny i ilość występujących braków.

Pismem z dnia 22.11.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG tutejszy organ poinformował, że pismem z dnia 04.08.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021 udzielił odpowiedzi na ww. pismo Pani Magdaleny Koussan z dnia 28.06.2021 r. uzupełnione pismem z dnia 23.07.2021 r., wyrażając zgodę na zmianę terminu uzupełnienia do 30.09.2021 r. Wyjaśniono Wnioskodawcy, że pismo tutejszego organu z dnia 04.08.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG zostało doręczone pełnomocnikowi Wnioskodawcy dnia 17.08.2021 r. W piśmie z dnia 22.07.2021 r. Pani M. Koussan uzupełniając braki pisma z dnia 28.06.2021 r., potwierdziła, że pełnomocnictwo do reprezentowania dla Pana M. Pińkowskiego pozostaje nadal w mocy. Ponadto pismem z dnia z dnia 22.11.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG tutejszy organ wskazał, że termin przedłożenia ww. uzupełnienia określono w piśmie tutejszego organu z dnia 04.11.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG kierowanym do pełnomocnika, wskazując, że uzupełnienie ma zostać złożone do dnia 10.12.2021 r.

Dnia 08.12.2021 r. do tutejszego urzędu wpłynęło pismo pełnomocnika Wnioskodawcy Pana M. Pińkowskiego z dnia 02.12.2021 r. informujące tutejszy urząd, że M. Pińkowski nie jest już pełnomocnikiem w przedmiotowej sprawie od 1 września 2021 r. – do niego zgodnie art. 40 § 2 k.p.a. były doręczane pisma. Pani M. Koussan była w piśmie z dnia 6 lipca 2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG uprzedzona o okoliczności wynikającej z art. 40 § 2 k.p.a.: Jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. To od tego momentu pisma od tutejszego urzędu doręczane były tylko pełnomocnikowi.

Dnia 13.12.2021 r. do tutejszego urzędu wpłynęło pismo M. Koussan z dnia 10.12.2021 r. wnoszące o wydłużenie do 31.03.2022 r., terminu złożenia ww. uzupełnienia braków wskazanych w punktach od 5 do 33 ww. wezwania tutejszego organu z dnia 26.05.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG oraz wyrażające opinie na temat prowadzenia postępowania co do doręczania pism jedynie pełnomocnikowi, a także informujące, o braku komunikacji między Wnioskodawcą, a jej pełnomocnikiem, który miał nie informować Wnioskodawcy o pismach ze strony tutejszego urzędu.

Następnie tutejszy organ pismem z dnia 14.01.2022 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG – udzielił odpowiedzi na pismo Wnioskodawcy z dnia 10.12.2021 r. – wyzaczył nowy termin przedłożenia ww. uzupełnienia do 31.03.2022 r. oraz wyjaśnił Wnioskodawcy jego wątpliwości co do sposobu prowadzenia postępowania w sprawie. W piśmie z dnia 14.01.2022 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG poinformowano o treści art. 79a k.p.a. o występującej w sprawie przesłance uniemożliwiającej obecnie wydanie decyzji zgodnie z wnioskiem strony. W świetle informacji zawartych w piśmie M. Pińkowskiego z dnia 02.12.2021 r., oraz w piśmie Pani M. Koussan z dnia 10.12.2021 r. – pełnomocnictwo udzielone Panu M. Pińkowskiemu zostało wypowiedziane przez samego pełnomocnika. O powyższym zarówno Wnioskodawca, jak i ww. pełnomocnik poinformowali tutejszy urząd dopiero w grudniu 2021 r. Ww. okoliczności świadczą o braku komunikacji między pełnomocnikiem Wnioskodawcy, a samym Wnioskodawcą, które skutkowało nieprzedłożeniem do akt ww. sprawy ww. uzupełnienia. W tym kontekście nie przekazywanie przez ww. pełnomocnika określonych, obiektywnych informacji Pani M. Koussan co do faktów procesowych w ww. postępowaniu mogło wprowadzać w błąd ww. Wnioskodawcę. Są to okoliczności niezależne od tutejszego organu, i jako takie nie wliczają się do terminu, o którym mowa w art. 35 k.p.a. w związku z art. 209 ust. 2 ustawy Poś. Tym niemniej należy

wskazać, że tutejszy organ w ww. sprawie doręczał pisma do pełnomocnika, działał zgodnie z ww. przepisami – nie posiadał bowiem informacji o wypowiedzeniu pełnomocnictwa.

Dnia 21.04.2022 r. do tutejszego organu wpłynęło pismo M. Koussan z dnia 20.04.2022 r. zawierające niejasne oświadczenie: „(...) że w związku z pismem wysłanym z tutejszego urzędu z dnia 06.07.2021 r. oraz kolejnym z dnia 14.01.2022 r. (chodzi o pisma z dnia 12.01.2022 r.), wstrzymuję wszelkie działania w przedmiotowej sprawie w związku z toczącym się postępowaniem sądowym.”.

Dnia 10.05.2022 r. do tutejszego organu wpłynął wyrok WSA w Łodzi z dnia 13.04.2022 r., sygn. akt II SAB/Łd 156/21, w którym Sąd zobowiązał Marszałka Województwa Łódzkiego do załatwienia wniosku skarżącej z dnia 25.09.2019 r. w terminie 60 dni od daty doręczenia organowi akt wraz z odpisem prawomocnego wyroku, stwierdzając, że przewlekłe prowadzenie postępowania miało miejsce z rażącym naruszeniem prawa. Jednocześnie w wyroku Sąd uznał za nieuzasadnione oparcie zarzutu przewlekłości postępowania na okoliczność, że ten sam organ prowadził postępowanie i orzekł w sprawie przedmiotowej instalacji w roku 2016. Postępowanie w niniejszej sprawie dotyczy bowiem nowego wniosku oraz zmienił się stan prawny od wydania decyzji z dnia 29.04.2016 r., na co zasadnie wskazuje organ w odpowiedzi na skargę. Postępowanie wszczęte wnioskiem z dnia 25.09.2019 r. wymaga przeprowadzenia odrębnego postępowania na podstawie aktualnego stanu prawnego.

W odniesieniu do ww. wyroku WSA w Łodzi z dnia 13.04.2022 r., sygn. akt II SAB/Łd 156/21 tutejszy organ złożył dnia 07.06.2022 r. skargę kasacyjną z dnia 06.06.2022 r.

Mając na uwadze brak przedłożenia ww. uzupełnienia oraz ww. pismo M. Koussan z dnia 20.04.2022 r. tutejszy organ pismem z dnia 08.06.2022 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG na podstawie art. 79a k.p.a. wezwał Wnioskodawcę do złożenia do akt ww. sprawy w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego pisma, uzupełnienia ww. wniosku w zakresie zgodnym z punktami od 5 do 33 wezwania tutejszego organu z dnia 26 maja 2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG pod rygorem wydania decyzji niezgodnej z żądaniem strony tj. decyzji odmawiającej wydania pozwolenia zintegrowanego. W piśmie z dnia wyjaśnił powody ww. wezwania, odniósł się do pisma M. Koussan z dnia 20 kwietnia 2022 r. oraz poinformował, że po upływie ww. 7-dniowego terminu tutejszy organ przejdzie do wykonywania dalszych czynności procesowych w przedmiotowej sprawie na podstawie posiadanego wówczas materiału dowodowego.

W dniu 10.06.2022 r. Wnioskodawca odebrał ww. wezwanie. Jednocześnie tego dnia do tutejszego urzędu dzwonił małżonek M. Koussan – adnotacja urzędowa z dnia 10.06.2022 r. - informując, że Wnioskodawca będzie kontaktował się z wykonawcą dokumentacji środowiskowej w przedmiotowej sprawie i wówczas zostanie podjęta decyzja czy zostanie złożone stosowne uzupełnienie do tutejszego organ. Jednocześnie w rozmowie wyraził niezadowolenie, że dotychczasowa dokumentacja jest niewystarczająca do uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Po upływie wyznaczonego ww. terminu tutejszy organ pismem z dnia 23.06.2022 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG wystąpił w trybie art. 183c ust. 2 ustawy Poś do Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Łowiczu o przeprowadzenie kontroli. Jednocześnie tutejszy organ pismami z dnia 23.06.2022 r., wystąpił w trybie art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy ooś do Wójta Gminy Bielawy i Wnioskodawcy o podanie do publicznej wiadomości obwieszczenia z dnia 23.06.2022 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG w celu zapewnienia udziału społeczeństwa w ww. postępowaniu zgodnie z art. 218 ustawy Poś.

W dniu 24.06.2022 r. wpłynęło do tutejszego organu pismo M. Koussan z dnia 22.06.2022 r., w którym Wnioskodawca wskazuje, że nie widzi zasadności po raz kolejny uzupełnienia wniosku. Według Wnioskodawcy wniosek był uzupełniany kilkakrotnie i działanie urzędu ma na celu tylko i wyłącznie przedłużenie sprawy.

Pismem z dnia 04.07.2022 r., znak: PR.52803.6.2022.2 Komendant Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Łowiczu poinformował, że podczas czynności kontrolno-rozpoznawczych przeprowadzonych w dniu 04.07.2022 r. ustalono, że na przedmiotowych działkach budowlanych brak jest instalacji chowu lub hodowli drobiu (brak obiektów budowlanych oraz innych elementów instalacji). Wobec powyższego Komendant Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Łowiczu nie może wydać postanowienia zgodnie z art. 183c ustawy Poś.

W trakcie prowadzenia postępowania w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego dla ww. instalacji został zapewniony udział społeczeństwa. W terminie od dnia 30.06.2022 r. do dnia 01.08.2022 r. został zapewniony udział społeczeństwa w niniejszym postępowaniu, stosownie do zapisów art. 218 ustawy Poś oraz art. 33 ustawy ooś. W ramach udziału społeczeństwa do Marszałka Województwa Łódzkiego nie wpłynęły uwagi i wniosków w przedmiotowej sprawie.

Tut. Urząd zawiadomieniem z dnia 11.08.2022 r., znak: ŚRIII.7222.240.2022.AT., poinformował M. Koussan, że zebrał dowody umożliwiające zakończenie ww. postępowania oraz wyznaczył stronie postępowania w terminie 7 dni od daty odebrania ww. zawiadomienia, możliwość zapoznania się z całością zebranej dokumentacji, w siedzibie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Łódzkiego, Departament Środowiska, Wydział Pozwoleń Zintegrowanych przy Al. Piłsudskiego 8, pokój nr 409 (IV piętro) oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie. Jednocześnie w ww. piśmie tutejszy organ poinformował w trybie art. 79a k.p.a. o możliwości przedłożenia ww. uzupełnienia w terminie 7 dni od dnia odbioru niniejszego pisma na adres tutejszego urzędu pod rygorem wydania decyzji niezgodnej z żądaniem strony tj. decyzji odmawiającej wydania pozwolenia zintegrowanego. W wyznaczonym terminie Strona nie złożyła jakichkolwiek pism w ww. sprawie.

Zgodnie z art. 184 ustawy Poś, w związku z art. 208 ustawy Poś postępowanie w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego wszczynane jest na wniosek prowadzącego instalację. Wydanie pozwolenia zintegrowanego jest kategorią spraw, w których zachodzi konieczność zgromadzenia specjalistycznych dowodów. Dlatego w celu ukierunkowania przebiegu postępowania w art. 184 ustawy Poś, art. 208 ustawy Poś określono, jakie wymagania formalne powinien spełniać wniosek o wydanie pozwolenia oraz jakie dokumenty należy do niego dołączyć. Zatem również rozwiązania zawarte w art. 184 i art. 208 ustawy Poś mają charakter procesowy i stanowią modyfikację wymagań wynikających z art. 64 k.p.a. W związku z tym trzeba mieć na uwadze, że wniosek w omawianej kategorii spraw oprócz wymagań formalnych ww. przepisów istotny pozostaje rozkład ciężaru dowodowego w postępowaniu o wydanie pozwolenia zintegrowanego. Zgodnie z poglądami doktryny prawa B. Rakoczy, *Ciężar dowodu w polskim prawie ochrony środowiska*, Warszawa 2010 postępowanie to wszczynane jest na wniosek zainteresowanego podmiotu i w jego interesie. Zatem można przyjąć, że ciężar dowodu obciąża właśnie wnioskodawcę. On powinien wykazać się przed organem, że spełnia wszelkie wymogi prawem określone, niezbędne do tego, aby takie rozstrzygnięcie otrzymać.

Na Wnioskodawcę zatem prawodawca nakłada obowiązek dowodzenia spełnienia określonych przesłanek. Spełnienie wszystkich wymagań prawno-środowiskowych stanowi warunek konieczny do uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż trudno byłoby uznać, że dana instalacja spełnia wymogi

najlepszej dostępnej techniki, jeśli jej operator (prowadzący instalację) nie jest w stanie wykazać pełnej zgodności z prawem wymaganej art. 204 ust. 1 ustawy Poś i art. 186 ustawy Poś.

Podstawę do prowadzenia postępowania w sprawie wydawania pozwolenia zintegrowanego stanowi zatem wniosek prowadzącego instalację, który powinien w przejrzysty i udokumentowany sposób opisywać przedmiotowy rodzaj (lub rodzaje) działalności oraz odnosić się do wymagań prawa i najlepszej dostępnej techniki, a jednocześnie uwzględniać lokalne warunki środowiskowe, priorytety ochrony środowiska oraz uwarunkowania techniczno-ekonomiczne funkcjonowania danej instalacji. Wnioskodawca powinien wykazać przed organem, że spełnia wszelkie wymogi prawem określone, niezbędne do tego, aby żądane rozstrzygnięcie otrzymać. Co istotne przepisy regulujące procedurę wydawania pozwolenia zintegrowanego skonstruowane są w taki sposób, że pozwalają na uzyskiwanie, przez właściwy w tych sprawach organ wiarygodnych i nierzadko bardzo szczegółowych informacji o instalacji, której to pozwolenie dotyczy, w szczególności w zakresie danych przyjmowanych do obliczeń wielkości emisji i modelowania rozprzestrzeniania substancji emisji. Informacje te jest w stanie podać i wykazać jedynie podmiot starający się o uzyskanie stosownego pozwolenia. W gestii Wnioskodawcy pozostaje bowiem podanie jednoznacznych założeń co do zakresu funkcjonowania instalacji w ramach, której planowana jest działalność wymagająca pozwolenia zintegrowanego, a które przekładają się np. ilość wprowadzanych do powietrza emisji.

Tutejszy organ w ramach ww. sprawy prowadził postępowanie wyjaśniające kilkakrotnie wzywając do uzupełnienia braków wniosku Pani Magdaleny Koussan z dnia 25.09.2019 r. W ostatnim wezwaniu z dnia 26 maja 2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG zawarł zakres braków wniosku dot. emisji do powietrza, propagacji hałasu, gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami, wypełniania wymogów Najlepszych Dostępnych Technik (w tym konkluzji BAT), kwestii formalnych dotyczących pełnomocnictwa oraz występujących w ramach wniosku sprzeczności i powoływania się w nim na nieaktualne przepisy.

W zakresie emisji do powietrza wskazywano w punktach 15-29 ww. wezwania z dnia 26 maja 2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG występujące braki. Wnioskodawca nie ustosunkował się do wskazanych w ww. wezwaniu rozbieżności i wątpliwości, w konsekwencji Marszałek Województwa Łódzkiego nie może stwierdzić czy eksploatacja instalacji będzie spełniała najlepsze dostępne techniki. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 186 ust. 1 pkt 1 ustawy Poś, organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, jeżeli nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 204 ust. 1 ustawy Poś *instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego spełniają wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik, a w szczególności nie mogą powodować przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych.*

Ww. wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego zawiera tego rodzaju wady, które polegają na rozbieżnych założeniach dot. pracy instalacji i prowadzonej w niej działalności wymagającej pozwolenia zintegrowanego, a które ujawniają się w wewnętrznej sprzeczności wniosku. Powoduje to niemożność analizy czy spełniono ww. wymagania BAT w tym ustalenia okoliczności dotyczących granicznych wielkości emisji, standardów jakości środowiska. W zakresie emisji do powietrza przedstawione na str. 25 wniosku z dnia 25.09.2019 r. założenia dot. zmieniającej się wielkości emisji w zależności od okresu chowu „w rzucie” są niespójne z wartościami przyjętymi do obliczeń zaprezentowanymi w Załączniku nr 5 do wniosku z dnia 25.09.2019 r. W ramach ww. wniosku występują rozbieżności dotyczące przyjmowanej średnicy emitorów. Brakiem ww. wniosku jest nie zawarcie w nim informacji na temat dot. wskazania usytuowania stanowisk do

pomiaru wielkości emisji. Brak informacji o lokalizacji stanowisk pomiarowych i o sposobie spełnienia wymogów wynikających z art. 147 ust. 4 w związku z art. 221 ust. 2 pkt 2 ustawy Poś.

Wnioskodawca nie wykazał, że dotrzyma standardów jakości powietrza. Załączone do ww. wniosku pismo GIOŚ z dnia 14 sierpnia 2019 r., znak: DM/ŁD/063-1/457/19/MW, L.dz.:1744/ŁD, zawierające informacje o aktualnym stanie powietrza, które Wnioskodawca zgodnie z art. 221 ust. 1 pkt 5 ustawy Poś, zobligowany jest dołączyć do wniosku o wydanie pozwolenia dotyczy innej lokalizacji niż lokalizacja przedmiotowej instalacji. Co więcej, we wniosku występują rozbieżności w zakresie parametrów emitorów. Ponadto wątpliwości organu prowadzącego postępowanie budzą przyjęte założenia związane z wielkością emisji gazów i pyłów do powietrza, a Wnioskodawca nie ustosunkował się do wskazanych rozbieżności i wątpliwości, jak również nie przedłożył stosownej informacji o aktualnym stanie jakości powietrza. Wobec czego Marszałek Województwa Łódzkiego nie może potwierdzić, że funkcjonowanie instalacji objętej wnioskiem nie będzie powodowało przekroczeń standardów jakości powietrza oraz przekroczeń wartości odniesienia niektórych substancji w powietrzu. W tym kontekście należy podkreślić, że zgodnie z art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy Poś, organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, jeżeli eksploatacja instalacji powodowałaby przekroczenie standardów jakości środowiska. Jednocześnie zgodnie z art. 222 ust. 1 lit. a) ustawy Poś w razie braku standardów emisyjnych i dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu ilości gazów lub pyłów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza ustala się na poziomie niepowodującym przekroczeń wartości odniesienia substancji w powietrzu. Ponadto trzeba zwrócić uwagę, iż stosownie do przepisu art. 188 ust. 2 pkt 2 ustawy Poś pozwolenie określa wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji, nie większą niż wynikająca z prawidłowej eksploatacji instalacji, dla poszczególnych wariantów funkcjonowania. Uchybienia wniosku uniemożliwiają określenia warunków pozwolenia z uwzględnieniem wskazanego przepisu prawa. Co istotne wydanie decyzji z naruszeniem art. 186 ustawy Poś oznacza, że decyzja taka byłaby obciążona wadą nieważności, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. Sposób wyliczenia przesłanek odmowy wydania pozwolenia pokazuje, że wystarczy zaistnienie chociażby jednego z wymienionych warunków, aby organ był zobligowany do odmowy wydania pozwolenia. Ciężar udowodnienia, że przyczyny te nie wystąpiły, spoczywa na prowadzącym instalację w kontekście art. 184 i 208 ustawy Poś co podkreślane jest w doktrynie: B. Rakoczy, *Ciężar dowodu w polskim prawie ochrony środowiska*, Warszawa 2010, s. 101-119 – zob. rozdział 2.1. ww. publikacji dostępny w systemie prawnym LEX. Na Wnioskodawcę zatem prawodawca nakłada obowiązek dowodzenia spełnienia określonych przesłanek. Spełnienie wszystkich wymagań prawno-środowiskowych stanowi warunek konieczny do uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż trudno byłoby uznać, że dana instalacja spełnia wymogi najlepszej dostępnej techniki, jeśli jej operator (prowadzący instalację) nie jest w stanie wykazać pełnej zgodności z prawem (art. 204 i art. 186 ustawy Poś).

We wniosku należało również wykazać zgodność z wymogami BAT, co wynika z przepisu art. 208 ust. 2 pkt 1 lit. g ustawy Poś, a więc także znajdującymi zastosowanie w konkretnej sprawie dokumentami Referencyjnymi Najlepszych Dostępnych Technik oraz zwłaszcza Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r., dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. Urz. UE L 43 z 21.02.2017 r., str. 231) (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 688), sprostowana (Dz. Urz. UE L 105 z 21.04.2017 r., str. 105) dalej w skrócie: wymogi konkluzji BAT. Powyżej przywołana ww. decyzja wykonawcza Komisji wyraźnie określa zakres obowiązków prowadzących działalność w sektorze chowu lub hodowli

zwierząt. Wnioskodawca powinien wykazać się przed organem, że spełnia wszelkie wymogi prawem określone, niezbędne do tego, aby takie rozstrzygnięcie otrzymać. Na Wnioskodawcę zatem prawodawca nakłada obowiązek dowodzenia spełnienia określonych przesłanek.

Z uwagi na ww. konkluzje BAT dotyczące chowu zwierząt (regulowane normami prawa UE), przedsiębiorcy planujący prowadzenie tego typu działalności wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego są zobowiązani każdorazowo określić i uwzględnić relacje, funkcjonalne powiązania między poszczególnymi oddziaływaniami na każdy element środowiska, w celu optymalizacji pracy całej instalacji w celu osiągnięcia „wysokiego poziomu środowiska” jako całości. Są bowiem na mocy ww. decyzji 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. zobligowani do uwzględnienia wymogów BAT oraz wdrożenia wymogów konkluzji BAT. Mając na uwadze, że dobrane techniki BAT powodują zazwyczaj następstwa w innych elementach wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego (np. emisji do powietrza) jednoznaczne określenie sposobu ich spełnienia przez Wnioskodawcę determinuje możliwość sprawnego i terminowego przeprowadzenia postępowania. Istotnym w takich postępowaniach jest element konsensualny. Sprawia to, iż szczegółowa treść przyszłego rozstrzygnięcia w ramach pozwolenia zintegrowanego kształtowana jest nie tylko przepisami prawnymi, ale również zgodną z nimi wolą strony. Ta ostatnia zaś jest pochodną doboru przez operatora technik BAT prowadzenia instalacji, w tym przypadku chowu zwierząt, w kontekście obowiązujących w trakcie prowadzenia procedury przepisów prawa, dostępnych rozwiązań, które Wnioskodawca powinien odpowiednio zaplanować.

W przedmiotowym przypadku Wnioskodawca w ramach wniosku przedstawił wykluczające się informacje w zakresie doboru i sposobu spełnienia wymogów konkluzji BAT m.in. w odniesieniu do BAT 12 i BAT 26, a przyjęte założenia związane z wielkością emisji gazów i pyłów do powietrza budzą wątpliwości organu prowadzącego postępowanie, co uniemożliwia weryfikację dotrzymania granicznej wielkości emisji dla amoniaku. Analizę spełnienia wymogów Najlepszych Dostępnych Technik dalej w skrócie: BAT dokonano w części w oparciu o Dokument Referencyjny o najlepszych dostępnych technikach dla intensywnego chowu drobiu i świń z 2003 r. Co istotne ww. dokument referencyjny, na który powołał się Wnioskodawca w ramach wniosku jest już nieaktualny albowiem obecnym dokumentem referencyjnym w zakresie chowu zwierząt jest dokument referencyjnym Best Available Techniques (BAT) Reference Document for the Intensive Rearing of Poultry or Pigs z 2017 r. W zakresie spełnienia konkluzji BAT – występują rozbieżności co do przyjmowanych technik. BAT 2 Dobre gospodarowanie lit. a) tiret siódmy wymogów konkluzji BAT dot. chowu zwierząt – w zakresie zapobiegania zanieczyszczeniom wody należało uzupełnić o kwestie dotyczące sposobu postępowania z obornikiem kurzym (pomiotem/odchodami zwierząt) w kontekście tego, że inwestor nie wykluczył możliwości rozprowadzania odchodów zwierząt (wytwarzanego pomiotu) jako nawozu.

W zakresie emisji hałasu występują we wniosku niejasności w zakresie zastosowanej metodyki propagacji hałasu uniemożliwiają ocenę tego rodzaju emisji – na co wyraźnie wskazano w punktach 8-12 wezwania z dnia 26 maja 2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG. Tutejszy organ w ramach ww. wezwania wskazywał na potrzebę przedłożenia aktualnej klasyfikacji akustycznej zgodnie z art. 115 ustawy Poś, bądź, w przypadku obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, odniesienia się do jego zapisów w ramach analizy propagacji hałasu. Niejasne pozostaje przyjęcie w analizie oceny propagacji hałasu budynków inwentarskich, jako ekranów. Zgodnie z aktualną instrukcją: *ITB 338/2008. Metoda określania emisji i imisji hałasu przemysłowego w środowisku*, tylko budynek z wewnętrznymi źródłami hałasu może zostać

potraktowany za ekran dla zewnętrznych źródeł hałasu. Należało uzupełnić ww. wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz wyjaśnić dlaczego budynki inwentarskie uwzględniono w analizie jako ekrany. Ponadto pomimo wezwania nie przeliczono izolacyjności ścian bocznych kurników uwzględniając otwory do grawitacyjnego nawiewu powietrza. Biorąc pod uwagę brak uzupełnienia kwestii wskazanych w punktach 8-12 ww. wezwania nie wykazano braku naruszenia standardów jakości środowiska w zakresie ochrony przed hałasem. Złożony wniosek pozostaje niewystarczający do uznania za spełnione BAT 9 i BAT 10 – wymogów konkluzji BAT dot. chowu zwierząt – nie wyjaśniono kwestii, o których mowa w punkcie 3 i 5 niniejszego pisma. Obecnie dokonane porównanie pozostaje niewystarczające. Podobnie zatem jak w przypadku emisji do powietrza Wnioskodawca nie wykazał, że ww. instalacja spełnia wymogi najlepszej dostępnej techniki.

Tutejszy organ nie uzyskał również wymaganego prawem tj. art. 183c ust. 2 ustawy Poś stanowiska organu współdziałającego. Zgodnie z art. 202 ust. 4 ustawy Poś w pozwoleniu zintegrowanym następuje określenie warunków wytwarzania i sposoby postępowania z odpadami na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Określenie tych warunków jest warunkowane uprzednią kontrolą Komendanta Powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej – co wynika z art. 183c ustawy Poś. W przedmiotowym przypadku do wniosku dołączono operat przeciwpożarowy w związku z planowanym wytwarzaniem odpadów, oraz postanowienie Komendanta Powiatowego PSP w Łowiczu z dnia 29.09.2020 r., znak: PR5583.5.2020 opiniujące ww. operat. W wezwaniu z dnia 26.05.2021 r., znak: ŚRIII.7222.240.2021.PG wezwano do określenia miejsc magazynowania wytwarzanych odpadów – odniesienia się do wymogów Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1742). Ponadto wezwano do przedstawienia miejsc magazynowania wytwarzanych odpadów na załączniku graficznym. Wnioskodawca nie uzupełnił powyższego. Co istotne Komendant Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Łowiczu pismem z dnia 04.07.2022 r., znak: PR.52803.6.2022.2 poinformował, że podczas czynności kontrolno-rozpoznawczych przeprowadzonych w dniu 4.07.2022 r. ustalono, że na przedmiotowych działkach budowlanych brak jest instalacji chowu lub hodowli drobiu (brak obiektów budowlanych oraz innych elementów instalacji). Wobec powyższego Komendant Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Łowiczu nie mógł wydać postanowienia zgodnie z art. 183c ustawy Poś.

Podsumowując ze względu na specjalistyczny i skomplikowany charakter postępowania w przedmiocie udzielenia pozwolenia zintegrowanego oraz potencjalne oddziaływanie na środowisko instalacji objętych pozwoleniami zintegrowanymi, ustawodawca nakłada na Wnioskodawcę o wydanie prowadzących instalacje daleko idące wymagania, zarówno względem zachowania bezpieczeństwa prowadzonej przez nich działalności, jak i formalizmu na etapie ubiegania się o pozwolenie, wskazując wyraźnie, że nie jest wystarczające samo doręczenie do organu żądania, a konieczne jest złożenie wniosku, a więc dokumentu spełniającego określone wymagania merytoryczne i formalne, czemu Wnioskodawca w niniejszym postępowaniu nie podołał, a co miało znaczący wpływ na przebieg i czas trwania postępowania, oraz końcowe rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.

Odnosząc się do pisma M. Koussan z dnia 22.06.2022 r., w którym wskazano, że Wnioskodawca nie widzi zasadności po raz kolejny uzupełnienia wniosku. Wzywając kilkakrotnie i umożliwiając stronie odnoszenie się do kolejnych wezwań oraz udzielając relatywnie długich terminów na przedkładanie wyjaśnień (w tym obecnie kilkakrotnie przedłużając wyznaczone terminy) tutejszy organ *de facto* działał na korzyść strony

zmierzając do pozytywnego dla niej zakończenia sprawy tj. zgodnie z kompletnym wnioskiem strony. W sytuacji zaistniałej w ocenianym postępowaniu tutejszy organ konsekwentnie zmierzał do uzyskania kompletnego formalnie w tym spójnego wewnątrz i merytorycznie wniosku, wraz ze wszystkimi wymaganymi przepisami prawa załącznikami. Co istotne tutejszy organ wielokrotnie wyrażał zgodę na wnioski Wnioskodawcy o wydłużenie terminu złożenia ww. uzupełnienia. Wyrażając zgodę na powyższe tutejszy organ zawierał informacje o treści art. 79a k.p.a., a więc wskazywał, że brak uzupełnienia wniosku jest przesłanką uniemożliwiającą obecnie wydanie decyzji zgodnie z wnioskiem strony. Do końca postępowania informował stronę o powyższym, zaś po otrzymaniu wyroku WSA w Łodzi wezwał w ww. trybie art. 79a k.p.a. o dostarczenie ww. uzupełnienia wskazując przesłanki uniemożliwiające wydanie decyzji zgodnej z wolą strony.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od decyzji służy stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska złożone za pośrednictwem Marszałka Województwa Łódzkiego w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Za wydanie decyzji w przedmiocie pozwolenia zintegrowanego Wnioskodawca uiścił opłatę skarbową w wysokości 506 zł, dołączając potwierdzenie uiszczenia ww. opłaty do wniosku o wydanie ww. zaświadczenia. Opłatę wniesiono na rachunek: Urzędu Miasta Łodzi nr 08 1560 0013 2025 0305 5133 0016.

Opłatę rejestracyjną od wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego w wysokości 4 320 zł wniesiono na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska nr 76 1130 1062 0000 0109 9520 0010.

W ramach sprawy wydania ww. decyzji przedłożono potwierdzenie opłaty skarbowej 17 zł od udzielonego i złożonego do akt ww. sprawy pełnomocnictwa. Opłatę wniesiono na rachunek: Urząd Miasta Łodzi nr 08 1560 0013 2025 0305 5133 0016.



z up. Marszałka
Województwa Łódzkiego

Edyta Marcinkowska
p.o. Dyrektora
Departamentu Środowiska

Otrzymują:

1. Pani Magdalena Koussan
2. A/a

Do wiadomości:

1. Ministerstwo Klimatu i Środowiska (e-puap), 00-922 Warszawa, ul. Wawelska 52/54
2. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi, 90-743 Łódź, ul. Lipowa 16
3. Komendant Powiatowy Państwowej Straży Pożarnej w Łowiczu, 99-400 Łowicz, ul. Seminaryjna 4

